

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 marca 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Bednarek (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Ryszard Witkowski

SSN Anna Dziergawka

w sprawie **L. W.**

skazanej z art. 35 ust. 1 w zw. z art. 35 ust. 1 a ustawy z 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

w dniu 13 marca 2023 r.,

kasacji wniesionej przez Prokuratora Generalnego na korzyść skazanej

od wyroku Sądu Rejonowego w Rybniku z 5 października 2023 r., sygn. akt III K 1842/22

uchyla pkt 2 części dyspozytywnej zaskarżonego wyroku i sprawę przekazuje w tym zakresie Sądowi Rejonowemu w Rybniku do ponownego rozpoznania.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Rybniku wyrokiem z 5 października 2023 r., sygn. akt III K 1842/22, uznał L. W. za winną tego, że w okresie od bliżej nieokreślonej daty w [...] 2022 r. do [...] 2022 r. w C. znęcała się nad swoim psem rasy mieszanej w ten sposób, że będąc osobą opiekującą się

i zobowiązana do opieki nad zwierzęciem nie udzieliła pomocy i nie zapewniła opieki medycznej w związku z rozpadającym się guzem nowotworu i doprowadziła do stanu agonalnego spowodowanego rozpadem gnilnym nowotworu, przy czym czyn ten popełniła mając znacznie ograniczoną zdolność do pokierowania swoim postępowaniem, tj. występku z art. 35 ust. 1a ustawy z 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt w zw. z art. 31 § 2 k.k., za co na mocy art. 35 ust. 1 w zw. z art. 35 ust. 1 a ustawy z 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt w zw. z art. 31 § 2 k.k. w zw. z art. 60 § 1 i § 6 pkt 4 k.k. wymierzył jej karę grzywny w wysokości 100 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 złotych.

W pkt. 2 wyroku w oparciu o przepis art. 35 ust. 3 a ustawy z 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt sąd orzekł wobec skazanej zakaz posiadania wszelkich zwierząt (k.190).

Wyrok powyższy, z uwagi na brak wniesienia apelacji przez strony postępowania, uprawomocnił się 13 października 2023 r. W sprawie nie sporządzono pisemnego uzasadnienia orzeczenia (k. 191).

17 listopada 2023 r. w trybie art. 521 § 1 k.p.k. na korzyść skazanej kasacją od wyroku Sądu Rejonowego w Rybniku wywiódł Prokurator Generalny, w której sformułował zarzut:

rażącego i mającego istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisu prawa karnego materialnego, a mianowicie art. 35 ust. 4 b w zw. z art. 35 ust. 3 a ustawy z 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt, polegające na orzeczeniu wobec L. W., w związku ze skazaniem za czyn wyczerpujący znamiona występkę z art. 35 ust. 1 a ustawy z 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt, środka karnego w postaci zakazu posiadania wszelkich zwierząt, bez jednoczesnego wskazania okresu obowiązywania tego zakazu, podczas gdy przepis art. 35 ust. 4 b przywołanej ustawy obliuguje do jego orzeczenia w latach, na okres od roku do lat 15.

Stawiając powyższy zarzut skarżący wniósł o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy w tym zakresie Sądowi Rejonowemu w Rybniku do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył co następuje:

Kasacja Prokuratora Generalnego jest oczywiście zasadna, co uzasadniało jej rozpoznanie i uwzględnienie na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

Zaskarżony wyrok został bowiem wydany z rażącym naruszeniem art. 35 ust. 4 b w zw. z art. 35 ust. 3 a ustawy z 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt (tj. z 7 lipca 2023 r. - Dz.U. z 2023 r. poz. 1580), które to uchybienie miało oczywiście istotny wpływ na jego treść. W oparciu bowiem o przepis art. 35 ust. 3 a przywołanej ustawy z 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt, w razie skazania za przestępstwo określone w ust. 1 lub 1 a, sąd może orzec tytułem środka karnego zakaz posiadania wszelkich zwierząt albo określonej kategorii zwierząt. Jednakże zgodnie z dyspozycją art. 35 ust. 4 b wspomnianej ustawy zakazy wymienione w ust. 3 a - 4 a orzeka się w latach, od roku do lat 15.

Lektura sentencji zaskarżonego orzeczenia – jak słusznie zauważył skarżący - nie pozostawia wątpliwości co do tego, że Sąd Rejonowy w Rybniku, orzekając wobec skazanej L. W. środek karny w postaci zakazu posiadania wszelkich zwierząt, nie określił czasu trwania tego środka. Dlatego trafnie określono w kasacji jej kierunek – na korzyść skazanej. Nie jest też możliwe konwalidowanie tego uchybienia w postępowaniu wykonawczym w trybie art. 13 § 1 k.k.w., skoro zgodnie z ustawą czas trwania środka karnego powinien zostać określony w wyroku skazującym – na co słusznie zwrócił uwagę skarżący wskazując w tym zakresie na wyroki Sądu Najwyższego z 28 sierpnia 2018 r., III KK 437/18, LEX nr 2539896 i powołane tam orzecznictwo oraz z 2 lutego 2021 r., sygn. akt IV KK 520/20.

Zaniechanie sądu stanowiło zatem rażące naruszenie przywołanych norm prawa materialnego, które w efekcie doprowadziło do uchylenia zaskarżonego wyroku w części dotyczącej orzeczenia o środku karnym w postaci zakazu posiadania wszelkich zwierząt. Sąd Rejonowy w Rybniku, ponownie rozpoznając sprawę w tym zakresie, będzie miał na uwadze powyższe rozważania i wyda orzeczenie zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa materialnego.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd Najwyższy orzekł jak w części dyspozytywnej wyroku.

[J.J.]

[a]